

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 29. Continuatio negotii cum Græcis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

Sæcul. XIII. has tabulas jurisjurandi religione firma-
A.C. 1234. runt. Sed malam earum executionem
 anno sequente Papa Andreæ Regi, ac
 Belæ ipsius filio conquestus fuit.

§. XXIX.

Continuatio negotii cum Græcis.

ap. Rain. Quatuor Fratres mendicantes a Grego-
an. 1234. n. rio Papa ad Imperatorem Joannem
36. 37. Et c. Vatacum & ad Patriarcham Germanum
Sup. §. 17. missi, ineunte anno 1234, cum etiamnum
Narrat. ap. annus 1233 ante Pascha numeraretur,
Rain. 1233. **n. 5. Integram** in Natoliam advenerunt: duo illorum Hu-
ex eod. MS. go ac Petrus Prædicatores, cæteri duo
 Aimo & Radulphus Minores erant. Ante quam Nicæam intrarent, quod Domi-
 nica post octavam Epiphaniæ in deci-
 mum quintum Januarii incidente factum
 est, Græci complures, quorum alios Im-
 perator, alios Patriarcha de adventu eis
 gratulatum miserat, ac demum Ecclesiæ
 majoris Canonici procul a moenibus ob-
 viam progressi, honorifice illos in urbem
 comitati sunt. Templum vero prima-
 rium precandi causa ingredi cupientibus
 aliud, in quo primum Concilium Generale
 anno 325 celebratum erat, ibique Patres,
 qui ei interfuerant, in muris depictedos
 monstrarunt. Deinde longas platearum
 per ambages numeroſo stipatos Clero, &
 magnam populi multitudinem trahentes

Sup. Lib.
XI. §. 10.

in aedem duxerunt Imperatoris jussu ipsis Sæcul.XIII.
belle præparatam, instructamque affatim A.C.1234.
rebus omnibus ad levandam defatigatio-
nem necessariis.

Postero die Lunæ ad Patriarcham ac-
cessiti, congregatos inter Clericos me-
dium Papæ primum, tum suo nomine sa-
lutarunt, pro honore ac favoribus sibi ex-
hibitæ gratias agentes. Germanus por-
recti sibi Pontificii diplomatis signum o-
sculatus, ad suos græce dicebat : *Petros,*
Paulos, Apostolorum capita ibi efficta in-
dicans. Postea quærebat ex fratribus,
an essent Papæ Legati, & ut tales hono-
rari vellent. Negabant illi, & simplices
se Nuncios professi, considerato Cierotam
numeroſo, ut omnem errorem averterent,
non ad concilium, sed ad Patriarcham
ſolum ſe missos eſſe addeabant. Qui vel
minimo Papæ Nuncio magnam deberi
obſervantiam afferuit, eosque diuturno
dignatus colloquio dimiſit, per Clerum
honoris cauſa domum ſuam reducen-
dos.

Sequente die Martis 17 Januarii Im-
perator eosdem in aulam vocatos ad al-
loquium admisit præſente Patriarcha &
magna Cleri parte. Post mutua decoræ
ſalutationis officia Nuncii memorata iti-
neris ſui cauſa, diploma ſuſius omnia ex-
ponens Patriarcham accepiffe dicebant.
Rogati, quam haberent potestatem, re-

L 2 ſponde-

Sæcul. XIII.
A. C. 1234.

spondebant, consulendum esse diploma,
& Papam ratum habiturum, quidquid
boni hoc in negotio efficerent. Ergo ad
rem, subjungebant Græci; & post plures
rationes utrumque propositas sciendi gra-
tia, quis ex Græcis vel Latinis dispu-
tationem inciperet, Nuncii ajebant: *Non*
fumus missi disceptatum vobiscum de quo-
piam fidei capite, quod Ecclesia Romana in
controversiam vocet; sed ut de punctis ini-
vos dubius amice colloquamur. Vestrum
proin est ea in medium afferre. Quænan-
illa sint, vos ipsimet dicite, inquietabant Græ-
ci. Quos ducere tempus velle videntes
Nuncii subjiciebant: *Etsi nostri munera*
haud sit, vestras quæstiones proferre; ne ta-
mén tempus perdamus audite, quid Ecclesi-
Romana maxime miretur! Cum certum sit,
Ecclesiam Græcam illi quondam parvissi-
more omnium aliarum gentium Christiano-
rum: quam causam habuit, potestati ejus si
subducendi? Nolebant Græci respondere;
sed Nuncios orabant, ut dissidii rationem
dicerent. Deprehensis illorum subdolis
artibus Nuncii haud ignorantes, eosdem
comparationibus oblectari, hoc uteban-
tut exemplo: *Creditorem vobis ac debi-*
to rem ob oculos ponite! hic debitum ne-
gat: uter alteri reddere rationem debet,
quod debitum non sit solutum? Græci ru-
bore suffusi habita deliberatione repone-
bant, dissidii causas esse duas, processio-

nem

nem Spiritus Sancti, & Sacramentum Altaris. Tum Nuncii, si causæ aliae non subsunt, inquiebant, cur Ecclesiæ Romanae obedientiam denegatis? Videamus, an hæ rationes sufficient! Adjungebant: Difficilis est hæc materia, nec eam digne tradando sine cœlesti ope pares erimus. Quare crastinum diem prectioni dabimus, in divino sacrificio Spiritum Sanctum invocaturi, ut processionis suæ veritatem nobis detegat. Sed locum precibus dicatum non habentes, ut Dominus Patriarcha nobis aliquem assignet, flagitamus.

Sæcul.XIII.
A.C.1234.

Cum templum satis commodum prope suas ædes nacti, postero Mercurii die ibi sacris operarentur, his multi Franci, Angli, & aliarum nationum Latini intererant, e quorum numero quidam finito officio Nuncios alloquens, se, quod iprorum sacris adfuisse, a Græco Sacerdote suo poena sacra affectum esse, deplorabat. Doluit hoc Nunciis, & inita consultatione duo adierunt Patriarcham, de injuria Deo ac toti Ecclesiae facta conquesturi. Ille rem dissimulare volebat: sed Nuncios gravissime offensos cernens, ipsis hunc Presbyterum una cum ejus fodalibus misit, qui vestibus sacerdotalibus exutum per urbem ad ædes Patriarchæ reduxerunt. Cæteris vero Presbyteris rem hominis animo simplici, non maligno tribuentibus, Nuncii, ne principium

18. Januar.

L 3 nego-

Sæcul. XIII. negotii sui asperitatis specie corrumpent, Patriarcham ipsum, ut ei veniam daret, orarunt,

A.C. 1234.

§. XXX.

Disputationes Nicænæ.

19. Januar. **D**ie Jovis Nuncii palatum Imperatoris ingressi, a quæstione de SS. Altaris Sacramento colloquium ordiri volebant, ut scirent, quid Græci crederent de illo, quod Latini consecrant. Sed hi pertinaciter urgebant, ut a Processione Spiritus Sancti caperetur initium. Ergo sic factum. Nuncii, an objicere, aut vero respondere vellent, rogati, *vestrum est, aebant, difficultates, quas hoc in punto sentitis, proponere; nostrum eas tollere.* Auditis, subdidit Patriarcha. Mox Chartophylax, seu is, qui Ecclesiæ Patriarchalis tabulario præfectus erat, in medio confessu se erigens, jussu Patriarchæ ac Imperatoris dixit: *Num creditis unum in tribus Personis Deum esse? Credimus, inquietabant Nuncii. Creditisne Patrem non genitum, Filium solum genitum, Spiritum Sanctum a Patre procedentem?* Credimus. Tum vero Chartophylax magna simplicitate sublatis ad cœlum manibus clara voce bonitatem Numinis deprædicabat; & iisdem verbis haud semel repetitis Nuncios idem responsum dantes audiens, adjur.